

^ Vijf robotarmen doen in de AMR het werk. Een reinigt de voorspenen, de ander de achterspenen. Twee armen sluiten elk twee tepelbekers aan en de vijfde arm behandelt na. De draaimelkstel is een 24-stands visgraat die relatief weinig ruimte vraagt en waar de melkklaauw van de zijkant is aan te sluiten.

^ Na elke actie wordt het oog dat de plaats van de tepel registreert schoongespoten.

^ Het touchscreen geeft de melkgift weer van elk van de 24 koeien. Door een koe aan te tikken geeft het scherm weer hoe de melkgift verdeeld is over de kwartieren. De gift per koe blijft zichtbaar op het scherm.

^ De melkgift per kwartier wordt vergeleken met het gemiddelde van de vorige keren. Deze koe zat op 2,8 gallon (12,6 liter); 85 procent van de te verwachten gift van 3,3 gallon.

^ Nick Dornauf (26): "We melken nu 500 koeien in de AMR en willen eind dit jaar op 600 koeien zitten. Dat is het maximum voor een 24-stands roterend."

^ De koeien passen zich volgens Nick Dornauf opvallend snel aan bij een hi-techstal. Vooral het kunnen kiezen van een eigen melkritme in combinatie met weidegang werkt volgens hem rustgevend.

^ De kleine krachtvoergift die in de melkstal als lokbrok werd gegeven, is ondertussen vervangen door een rij krachtvoerstation.

AMR van DeLaval: robot en rotor gaan samen

Veehouderij Techniek schreef al eerder over de rotorrobot van DeLaval op Tasmanië. Redacteur Henk Beunk bezocht het bedrijf en zag met eigen ogen dat de AMR werkt.

Tekst: Henk Beunk - Foto's: Henk Beunk en leverancier

Rust. Dat is het eerste dat opvalt op het nieuwe melkveebedrijf van de familie Dornauf, die in totaal vier melkveebedrijven hebben op Tasmanië. Je hoort tijdens het melken weliswaar de vacuüm- en de melkpomp en alle andere

bekende melkgeluiden, maar van een hectische situatie die je verwacht als vijf robots aan het werk zijn in de 24-stands roterende visgraat is geen sprake. De opvallend rustige koeien wachten hun beurt af en hebben geen enkele moeite met robots en een rote-

rend platform. Glooiende heuvels, groene weides en geen enkel ander bedrijf of gebouw in het zicht. Alleen de melkstal en een paar silo's voor krachtvoer. Een Australiër bouwt geen stal; daarvoor is het jaarrond te warm. Hij zorgt hooguit voor wat schaduw

in de vorm van een afdak of wat bomen. 'Down under' combineert de boer het automatisch melken met weidegang. Daarbij krijgen de koeien elke acht uur een vers perceel. Samen met krachtvoer (graan) is dat goed voor een gemiddelde jaarproductie van 8.500 liter per koe. Het bedrijf is zo'n 265 hectare. Nieuwmelkte koeien mogen zich – als ze daar behoefte aan hebben – elke vijf uur laten melken. Voor een koe die tegen de droogstand aanzit, is dat ruim 15 uur. Dan worden de treuzelaars uit de 'vorige' weide gehaald en moeten door de melkstal. Zoon en bedrijfsleider van dit bedrijf, Nick

Dornauf, denkt dat het kunnen kiezen van een eigen ritme veel bijdraagt aan het welzijn van de koeien. Hij benadrukt dat het bij de AMR niet gaat om zo snel mogelijk veel koeien melken, maar om arbeidsbesparing. De resterende arbeid wordt hoogwaardiger, waarbij de focus ligt op koegezondheid en voerkwaliteit. De 26-jarige Dornauf wil nu al niet meer terug naar een ander melksysteem. Het bedrijf startte de AMR begin 2011 met 200 koeien; eind dit jaar hoopt Dornauf op het maximum van 600 te zitten. Met gemiddeld 10 tot 15 kg melk per keer en gemiddeld 2,0 tot 2,3 melkmalen per koe

per dag, komt dat in de buurt van het maximum van 1.500 melkbeurten per dag dat DeLaval aangeeft als maximum voor een 24-stands rotor. Bij erg warm weer zijn de 2,3 melkmalen lastig te halen. De koeien liggen dan liever in de schaduw. De enkelzijdige visgraat melkstal die nu nog naast de roterende wordt gebruikt voor net afgekalfde (biest)koeien, voor de ziekteboeg, inseminatie en drachtigheidscontrole, zal op den duur minder gebruikt worden als de tweede leiding gemonteerd is voor melk die niet de tank in mag. Die melkstal is er nu nog, omdat DeLaval bewust de kans op kinderziekten beperkt wil houden. III